

Udland

Mette Rodgers

ABONNEMENT

Macron-sejr kan vende op og ned på europæiske alliancer

Frankrigs kommende præsident er økonomisk liberal og kompromisløs pro-europæisk. Den kombination er ny for en fransk præsident i EU og kan skabe interessante nye alliancer, siger iagttagere

Frankrigs kommende præsident, Emmanuel Macron, har potentialet til ikke kun at vende op og ned på sit hjemlands politiske system, men også på det øvrige EU, siger flere iagttagere til Information.

 Eliot Blondet

 9. maj 2017

 Kommentarer (0)

Han har for længst fortjent mærkatet 'nyskabende' ved at bryde med det traditionelle partisystem og stille op til det franske præsidentvalg for sin bevægelse En Marche! på noget så umoderne som en kompromisløs pro-europæisk platform.

Men Frankrigs kommende præsident, Emmanuel Macron, har potentialet til ikke kun at vende op og ned på sit hjemlands politiske system, men også på det øvrige EU, siger flere iagttagere til Information.

»Han er en ny type fransk føderalist, der samtidig er økonomisk liberal. Det er som en sammensmeltning af Tyskland og Storbritannien. Det vil give Frankrig alle muligheder for at forme nye venskaber i EU,« siger professor Richard Whitman, leder af Global Europe Centret ved University of Kent.

»Frankrig er ikke kendt for at have været en entusiastisk udvider (af EU, *red.*) og heller ikke entusiastisk i forhold til liberalisering, så han kan vende og op ned på tingene på en interessant måde,« tilføjer han.

Magdalena Frennhoff Larsén fra University of Westminster i London ser også muligheder for »nye alliancer inden for EU« med valget af Macron.

»Hvis vi ser på handelspolitikken, har der længe eksisteret en nordisk blok inklusive de skandinaviske lande, Holland og Storbritannien som har været pro-liberalisering. Samtidig har vi haft en sydeuropæisk blok, inklusive Frankrig, der har stået for stærk protektionisme. Med Macron kunne vi se en ændring,« siger Frennhoff Larsén og påpeger, at EU's tab af Storbritannien kan betyde, at »nye partnerskaber kan opstå«.

»Macron har udtrykt interesse for det nordiske velfærdssystem, så der er en mulighed for en ny alliance,« tilføjer hun og påpeger, at valget af Macron, der bl.a. støtter frihandelsaftaler som CETA og TTIP, måske endda kan være med til at »opveje tabet af Storbritannien«.

Storbritannien har hidtil været EU's liberaliseringsmotor, hvilket har fået kritikere til at frygte et mere protektionistisk EU efter Brexit.

Yann-Sven Rittelmeyer, politisk analytiker i tænketanken European Policy Centre i Bruxelles, fremhæver også Macrons interesse for den nordiske model.

»Han er liberal, men kommer fra venstrefløj, så han er en moderne liberal på en skandinavisk måde. Det er noget, Frankrig ikke har kendt til før, men som vi ser i den skandinaviske flexicurity-model, og som vi så i Tyskland under Gerhard Schröder,« siger Rittelmeyer.

»Macron ønsker at sætte skub på den økonomiske liberalisering, men samtidig beskytte befolkningen imod konsekvenserne,« tilføjer han.

Åben versus lukket

På trods af Macrons opbakning til yderligere EU-integration – som han understregede søndag ved at marchere til sejrspodiet til tonerne af EU-hymnen *Ode to Joy* – har han heller ikke lagt skjul på, at han ønsker en »dybdegående reform« af samarbejdet – særlig eurozonen, hvor han er fortaler for en fælles finanspolitik, en eurozone-finansminister, færdiggørelse

af bankunionen og en form for fælles gældsforsikring.

»Han er blevet valgt på to ting: Europa og beskæftigelse. Han har behov for at bevise, at EU vil være i stand til at beskytte folk fra globaliseringen og de forandringer, den bringer med sig; at EU er en merværdi, ikke en modsætning,« siger Yann-Sven Rittelmeyer.

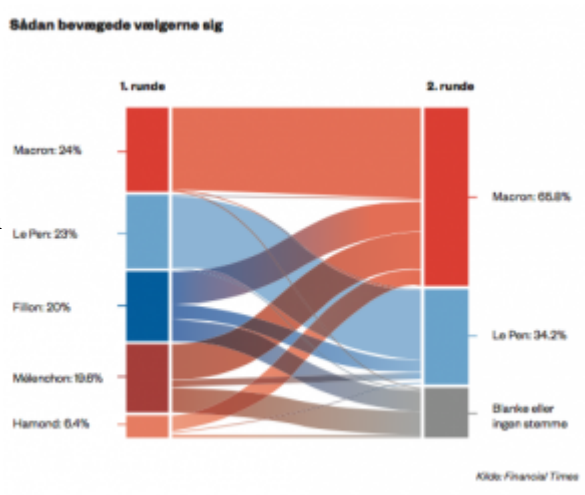
»Han ved, at han må levere varen.«

Rittelmeyer – og de øvrige iagttagere – påpeger, at successen af Macrons reformforslag både ude og hjemme i høj grad afhænger af det kommende parlamentsvalg i Frankrig, og hvorvidt han efterfølgende kan få sin politik igennem parlamentet.

Men som Magdalena Frennhoff Larsén påpeger, så ligger der en god chance for reform i Europaparlamentsvalget i 2019, hvor der også skal vælges en ny Kommissionsformand, idet Jean-Claude Juncker ikke genopstiller.

»Det bliver interessant at se, om En Marche! kan føre til en stor stigning for de liberale i parlamentet,« siger hun og tilføjer, at Macron har bakket op om indførelsen af paneuropæiske lister.

»Der er en mulighed for, at de liberale kan klare sig utrolig godt med sådanne lister, for der er mange EU-borgere, som vil være villige til at stemme på dem. Den nye politiske skillelinje mellem et 'åbent' og et 'lukket' verdenssyn kan få en interessant indvirkning på disse valg,« tilføjer hun.

📷 Jesse Jacob/iBureauet

Tysk-fransk venskab

Helt afgørende for succes er imidlertid, om forholdet til Tyskland kan genopbygges efter en årrække, hvor tyske politikere har mistet tilliden til Frankrig.

»Han vil starte med at fokusere på en reform af Frankrigs økonomi for at bevise over for Tyskland, at landet er en troværdig partner,« vurderer Rittelmeyer.

»Macron roste Angela Merkels flygtningepolitik under valgkampen, og det blev bemærket og værdsat i Berlin, så der er en god basis for et stærkt partnerskab. Det blev også bemærket, at han førte en proeuropæisk valgkamp, selv om det ikke nødvendigvis var til hans fordel,« siger han og

påpeger, at Tyskland desuden var dybt bekymret over konsekvenserne af en Le Pen-sejr.

»Det gør Tyskland mere villig til at samarbejde med Frankrig om at løse landets problemer.«

Og problemer er der nok af. Richard Whitman påpeger, at mens »de fleste europæiske politikere fik det resultat, de ønskede, så løser det ikke de grundlæggende problemer«.

»Frankrig lider af problemer, som er meget svære at løse, så udfordringen er nu i høj grad at håndtere de høje forventninger,« siger han og påpeger, at han ellers risikerer at ende som præsident Francois Hollande, der skuffede dybt både hjemme og i EU.

Yann-Sven Rittelmeyer er enig.

»Macrons sejr er en lettelse og et godt tegn for samarbejdet i Europa, men der er udfordringer forude både internt i Frankrig og i Europa,« siger han.

»I Frankrig viste valget en dyb splittelse i samfundet, som Macron må hele. Det er tydeligt, at den populistiske trussel stadig er der,« siger han og mener, at den største risiko også i Europa er, at politikerne vurderer, at der ikke er behov for reformer.

»Macron vandt efter et valg i Holland, hvor en stærk populistisk kandidat også blev besejret, men det betyder ikke, at den populistiske trussel er væk – tværtimod. Men der er nu et nyt momentum i EU og en gunstig lejlighed til at reformere EU efter det tyske valg,« vurderer Rittelmeyer.

»Der er behov for en EU-reform, og slutningen af året er tidspunktet, hvor vi kan forvente forslag til forandring. Det vil blive et afgørende øjeblik.«

Mette Rodgers

Email

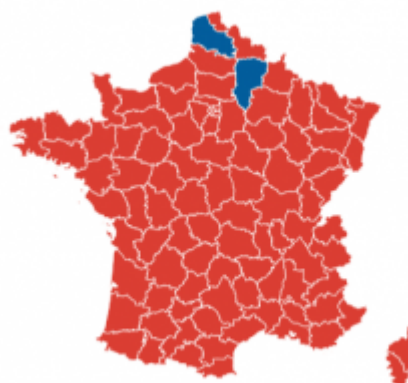
Twitter <<https://www.twitter.com/metterodgers>>

Få Mette Rodgerss artikler på mail

Resultatet af 2. runde

Sådan fordelte flertallet sig i de franske departementer
På alle øerne opnåede Macron også et flertal af stemmerne

Grafik: Jesse Jacob/iBureauet

■ Emmanuel Macron ■ Marine Le Pen

Jesse Jacob/iBureauet

Europas skæbnevalg

Efter Brexit og Donald Trumps sejr i USA skal den højrepopulistiske bevægelse stå sin prøve i Europa.

I Holland fik den islamkritiske Geert Wilders' Frihedsparti ikke den tilslutning, som meningsmålingerne havde spået, men det lykkedes at trække regeringspartiet VVP langt mod højre.

Næste valg er i Frankrig over to runder, hvor den første finder sted 23. april. Her er Marine Le Pen næsten sikker på at nå anden runde, mens kampen om at blive hendes modstander står mellem den skandaliserede François Fillon fra det konservative parti, socialisternes Benoît Hamon og den fremadstormende Emmanuel Macron og hans nye bevægelse, En Marche.

Også briterne skal til valg, efter at Theresa May besluttede sig for at søge at få vælgernes mandat til at gennemføre de svære Brexit-forhandlinger. Valget står 8. juni, og umiddelbart tegner det til at blive en knusende nederlag for Labour og dets leder, Jeremyn Corbyn.

Til efteråret når vi til Tyskland, hvor kansler Angela Merkel er presset, især på grund af indvandrerspørgsmålet, hvilket har givet medvind til Frauke Petry fra det indvandrerkritiske AfD. Men her vinder socialdemokraten – og tidligere EP-formand – Martin Schulz frem i meningsmålinger.

Seneste artikler

Efter valget, efter politikken

9. maj 2017

Emmanuel Macron har ikke begået noget fadermord. Han har ikke begået andet end den geni- eller svinestreg, som består i at lægge afstand til den kendte form for politik med partier og fløje. Valget i Frankrig viser med al tydelighed, at vi nu i den vestlige verden lever i en efterpolitisk tilstand, hvor den eneste politik, der kan føres er en ikkepolitik

Macron kan revitalisere Frankrigs demokrati

9. maj 2017

Den store historie fra det franske præsidentvalg er ikke så meget Front Nationals nederlag, som det er marginaliseringen af de traditionelle regeringsbærende partier fra centrumhøjre og centrumvenstre

'Vi har tabt et slag, men vi har ikke tabt krigen'

9. maj 2017

Efter nederlaget søndag aften lovede Marine Le Pen en 'gennemgribende forandring' af Front National. Flere af de partisoldater, der var mødt op til valgfest, talte om den sejr, det historiske resultat trods alt er, og nærede stor tiltro til partiets fremtid

Få en påmindelse, når der er nye artikler i serien

Alle seriens artikler ›

 Bliv opdateret med nyt om disse emner